

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἔ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐγγένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἀνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας)

Δημοσιεύομεν μετ' εὐχαριστήσεως ἄρθρον διακεκριμένου φίλου τῆς «Πανόπης» μετ' ἐνδιαφέροντος ἀναγινώσκοντος καὶ παρακολουθοῦντος τὰς κρίσεις τὰς ἐν αὐτῇ ἐκάστοτε διὰ διαφόρων ἄρθρων δημοσιευομένας, ἐν τῶν ὁποίων ἔδωκεν αὐτῷ ἀφορμὴν νὰ ἐπιστείλῃ πρὸς ἡμᾶς τὰ ἐπόμενα :

Ἠθικὴ πτώσις καὶ ἠθικὴ ἀνεγέρσις.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Εἶδον ἐν τῇ ὑμετέρᾳ «Πανόπῃ» τῆς 23 Μαΐου ὅσα ἡ πατριωτικὴ ἀγανάκτησις ἐμπνέει ὑμῖν διὰ τὰς ἐπ' ἐσχάτων ἀνακαλυφθείσας κλοπὰς εἰς ἃς ἐνέχονται πρόσωπα σπουδαῖα καὶ ἄτινα μέχρι τοῦδε ἐκάλυπτεν ἡ κοινὴ ὑπόληψις. Δικαίως ἀγανακτῶν ἐκφωνεῖτε ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν ἐπιφώνησιν «ὄλοι ἐμμέσως εἶμεθα κλέπται» διότι ἔνεκα προσωπικῶν συμφερόντων τοιούτους ἐκλέγομεν ἀντιπροσώπους, διότι ἀνεχόμεθα τοιούτους λειτουργοὺς τῶν δημοσίων λειτουργιῶν. Ἐννοῶ βεβαίως ὅτι ἡ πατριωτικὴ ὑμῶν θλίψις φέρει τὸν κάλαμον ὑμῶν ἐνὰ ῥάβῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου τὴν πικρὰν ἐκείνην ἐκφρασίαν. Πλὴν ἀποδοκιμάζων τὸ καλὸν τῆς ἀπογοητεύσεως, ἔχω τοῦναντίον πλήρη πεποιθήσιν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὡς ἀτόμου καὶ ὡς ἔθνους, ὁπότεν θελήσῃ νὰ ἀναβῇ τὸν ρῶν τῆς φορᾶς τῶν δεινῶν περιστάσεων, καὶ μετὰ ῥώμης καὶ βίας ἀνεγερθῇ ἀπὸ τῆς πτώσεως, ἔστω

καὶ ἂν αὐτὸς αἴτιος τῆς πτώσεως ἐγένετο· τοιοῦτοτρόπως ὁ ἄνθρωπος ὄραν περὶ αὐτοῦ δύναται διὰ τῆς ἀκαταμαχίτου δυνάμεως τῆς θελήσεως νὰ παλεύσῃ πρὸς τὰς αἰτίας αἰτινες τὴν πτώσιν ἐπέφερον, νὰ κατεδαφίσῃ τὰ καταρρέοντα τεμάχια τοῦ κακῶς οἰκοδομηθέντος κτιρίου, νὰ ἐπισκευάσῃ τὰ ἐπισκευαστέα, καὶ ἐκ τῶν συντριμμάτων νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπὶ ἐδραίας βάσεως κτίριον λαμπρὸν καὶ ἀπρόσβλητον. Ναί, ἡ θέσις ἦν ἐμποιήσῃ ἡ σημερινὴ κατάχρησις τῆς Ἑλλάδι ἐστὶ βεβαίως δεινὴ· οἱ ἔχθροὶ ἡμῶν οὐδόλως θὰ λείψωσιν ἀναμφισβόλως νὰ εἰπῶσι περὶ τοῦ ἔθνους ὅτι κατέπεσεν ἠθικῶς, ὅτι ἐστὶν ἀνεπείδεικτον ἀνεγέρσεως, ἀφοῦ ἡ κατάχρησις εἰσῆλθεν εἰς τὰ ὅσῃ τῶν ἀνωτέρων κοινωνικῶν τάξεων καὶ τοῦ διοικητικοῦ κλάδου. Ἡμεῖς ὅμως παραδεχόμεντες ὅτι ἀληθῶς ἡ πτώσις αὕτη ἐστὶν ἀναξία ἡμῶν, ἀς ἀντλήσωμεν ἐκ τῆς συμφορᾶς ταύτης νέας δυνάμεις ὅπως δημιουργήσωμεν τὰ μέσα ὀριστικῆς ἠθικῆς ἀνεγέρσεως. Τὸ ἀνακαλυφθὲν κακούργημα εὐτελῶν τιῶν καὶ οὐτιδανῶν ἀναξίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, ἔστω ἡ σταγὼν ἡ ἐκχειλίζουσα, τὸ πλήρες ὕδατος ποτήριον· ἡ ἠθικὴ δὲ αὕτη πτώσις γένοιτο αἴτιος τῆς ἠθικῆς ἀνεγέρσεως τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἐκ τῆς ληστείας τοῦ Μαραθῶνος ἀνηγέρθη ἀγανακτήσασα ἐπὶ τῷ τραύματι τῆς φιλοπατρίας αὐτῆς ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ ἡ πνοὴ τῆς ἀγανακτήσεως αὐτῆς κατέστησε σποδὸν τοὺς ληστὰς καὶ διεσκόρπισεν εἰς τοὺς ἀνέμους. Ἐστὼ λοιπὸν ἡ παρούσα ἠθικὴ συμφορὰ αἴτιος τοῦ αὐτοῦ ἀποτελέσματος διὰ τοὺς ἀποτολήσοντας ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν νὰ κηλιδώσωσι τὸν λευκὸν μανδύαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος ἐν τῷ μέλλοντι.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος οὐδόλως βεβαίως συμπετέχει τῆς αἰσχρᾶς πράξεως τῶν Θηβῶν, τὸ ἔθνος ἐστὶν ἀθῶον τῆς μιαρᾶς πράξεως, δύναται λοιπὸν νὰ ἐξεγερθῇ καὶ πάλιν τρομερὸν ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ καὶ νὰ πατάξῃ τοὺς μιαρᾶς τοῦτους ληστὰς τῶν πόλεων, ὡς ἐπάταξεν ἄλλοτε τοὺς ληστὰς τῶς ὀρέων. Τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια, χαίροντα πλήρους ἀνεξαρτησίας, ἐφάνησαν ἄλλοτε ἄξια τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν, καταδικάσαντα ἐνόχους ὑπουργοὺς, διατὶ σήμερον τὰ δικαστήρια θὰ διστάσωσιν ἀπέναντι τῶν πυγμαίων τούτων κακούργων. Ἡ κοινὴ γνώμη λοιπὸν ἀς προσέλθῃ ἀρρωγῶς τοῖς δικαστηρίοις διὰ τῆς καταδίκης δὲ τῶν καταχραστῶν ἀποπλυνθήτω ὁ ῥύπος, ὃν οὗτοι ἐζήτησαν νὰ περιάψωσι ματαίως εἰς τὸ ἀκηλίδωτον τῆς Ἑλλάδος πρόσωπον. Ἄλλ' ἂν τὸ ἔθνος ἀνεύθυνον ἦναι τῶν κακούργημάτων ἐνίων ἐκ τῶν

μελῶν αὐτοῦ, δὲν εἶναι ἀνεύθυνον τῶν αἰτιῶν αἰτινες προὔξενσαν τὰ κακούργηματα ταῦτα. Δυνάμεθα βεβαίως νὰ ἀποπλύνωμεν ἑαυτοὺς πάσης μετὰ τῶν κακούργων ἐνοχῆς, πατάσσοντες αὐτοὺς διὰ τῆς δικαίας καταδίκης, πλὴν ἀνάγκη πάσα, μαθόντες ἐκ τῆς σημερινῆς περιστάσεως τὸ δυσειδὲς προῖόν τοῦ φατριασμοῦ, νὰ βυθίσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι τὸν πολιτικὸν ἡμῶν βίον ἀναλόγως. Διότι προσκαλούμενοι νὰ ἐκλέγωμεν τοὺς ἀντιπροσώπους ἡμῶν ὅπως διοικήσωσιν ἀντὶ ἡμῶν τὰ ἔθνηκα πράγματα, λησιμονοῦμεν πολλάκις τὸ ἱερὸν καθῆκον τῆς στιγμῆς ἐκείνης, πολλάκις δὲ ἐπιπολαίως χαρίζομενοι τῷ συμφέροντι, τῇ πατρίδι καὶ τῷ συμφέροντι τοῦ θυλακίου, δίδομεν ψῆφον οὐχὶ εἰς τοὺς βελτίστους καὶ τοὺς φιλοπάτριδας, ἀλλ' εἰς ἐκείνους οὓς ὑποβάλλει ἡμῖν ὁ φατριασμὸς καὶ τὸ συμφέρον. Ὁ οὕτως ἐκλεγόμενος ἀντιπρόσωπος διὰ τῶν δυνάμεων τοῦ κόμματος καὶ οὐχὶ τῇ ἐλευθερᾷ βουλήσει τῶν ἐκλογέων, πιέζεται δεινῶς ὑπὸ τῆς πατρίας ἵνα ἀναβιδάσῃ εἰς τὰ ἀξιώματα ἐκείνους οὓς ὑποδεικνύει ἡ πατρία ἢ ἀναδείξασα αὐτὸν βουλευτὴν· ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀναγκάζεται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ βουλευτοῦ, οὐτινος ἔχει χρεῖαν τῆς ὑποστηρίξεως, ἀνευ διακρίσεως ἱκανότητος καὶ πολλάκις φεῦ καὶ τιμιότητος. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν προικίζεται τὸ ἔθνος δι' ὑπαλλήλων οἵτινες μακρὰν εἰσι πάσης συστάσεως, ἢ ἱκανότητος, δὲ καὶ ἡ τιμιότης ἀπομακρύνεται πολλάκις τῆς ὑπηρεσίας πρὸς βλάβην τοῦ ἔθνους καὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ κόμματος. Ὑποστηρίζοντες λοιπὸν τὴν θεσιθρίαν γινόμεθα ἐμμέσως συνένοχοι τῶν καταχρήσεων.

Δυνάμεθα ὅμως θέλοντες, ν' ἀποκόψωμεν τὸ κακὸν ἀπὸ τῆς ρίζης· ὁπότεν δὲ τὰ δικαστήρια πατάξωσι τοὺς κακούργους, ὁπότεν ἡ ἐθνικὴ κατάρτα θὰ παρακολουθήσῃ αὐτοὺς πανταχοῦ, ἄς σκεφθῶμεν ὀρίμως προσερχόμενοι εἰς τὴν κάλπην τῶν ἐκλογῶν, ἐκεῖ δὲ θὰ εὐρωμεν τὸ μέσον τοῦ ἀποκόψαι τὴν ρίζαν τοῦ κακοῦ, ἀν ἀληθῶς θέλωμεν νὰ μὴ ἡμεθα συνένοχοι τῶν κακούργων, ἀν ἀληθῶς θέλωμεν τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ «ΠΑΝΟΠΗΣ».

23 Queens Road — Bayswater
LONDON, 4 Ἰουνίου 1881.

Ἡ ἀκεραιότης τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους.

Ἐδημοσιεύθη χθὲς ἐνταῦθα ὅτι ταραχαὶ καὶ ἐπαναστάσεις προμηνύονται εἰς τὴν Τρίπολιν τῆς Ἀφρικῆς, ἐναντίον τῆς κυριαρχίας τοῦ Σουλτάνου. Τοῦτο βεβαιῶνται ὅτι εἶναι ἔργον τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ἧτις ἀποτυχοῦσα τελευταίως εἰς Τύνιδα, ἔστρεψε τὰς ἐνεργείας ἢ ῥαδιουργίας αὐτῆς εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀφρικῆς.

Βεβαίως ἐπαναστασίς τις ἐκραγεῖσα ἀπαξ εἰς Τρίπολιν, θὰ παρασταθῇ εὐλογος ἀφορμὴ ἵνα ἡ Ἰταλία ἐπεμβῇ καὶ κατακτήσῃ τὴν Τρίπολιν χάριν τῆς εὐμερίας τῶν κατοίκων αὐτῆς καὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Ἀπαντες βεβαίως γνωρίζομεν ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τῆς Βερολινεῖου συνθήκης ἀπασαί αἱ μεγάλαι καὶ φιλάνθρωποι Δυνάμεις συνέφωνσαν προκαταρκτικῶς καὶ διεκήρυσαν διὰ τῶν ὀργάνων καὶ ἀγορεύσεων τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν αὐτῶν ὅτι συνεργήσομεν ἐν Βερολίῳ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν οὐδεὶς κερδοσκοπικὸς σκοπὸς παρακινεῖ αὐτοὺς, καὶ ὅτι εἰλικρινῶς καὶ ἀφιλοκερδῶς ἀπαντες θέλουσιν συνεργασθῆναι πρὸς διατήρησιν τῆς πολυποθῆτου εἰρήνης, ἧς ἀπαξ ἀποκατασταθείσης οἱ

ἀντιπρόσωποι αὐτῶν θέλουσιν ἐπιστρέψαι εἰς τὰ ἴδια κεναῖς χερσὶ. Μόλις ὑπεγράφη τὸ ἔγγραφον τοῦτο τοῦ Βερολίνου ὁ ἐξ Ἰσραὴλ καταγόμενος Βηκονζήλδ, ὁ ὑπέρμαχος τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ὁ τὴν Ἑλλάδα προδώσας (ὡς ὁ ὀμόφυλος αὐτῷ Ἰούδας τὸν Χριστὸν) διὰ τῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου, ἀνέβη ἐπὶ ὑψώματος καὶ ὡς ἄλλος νικητὴς ἀλέκτωρ ἀνεβόησε: *Neritika! Ἀτη-λαῖσαμεν εἰρήνην μὲ τιμῆν!!!*

Πρὶν ἢ τελειώσῃ τὴν φράσιν ταύτην ἡ Ἀγγλικὴ σημαία ὑψώθη ἐπὶ τῶν φρουρίων τῆς Κύπρου, ἐν μέσῳ οὖρα καὶ ἡ ἀκεραιότης τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους οὕτως ἐξησφαλίθη. Οὐδεμία τῶν ἄλλων δυνάμεων ἐτόλμισε νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τοῦτο, διότι δὲν κατέκτησε μὲν τὴν Κύπρον διὰ παντός, ἀλλὰ ἡ Ἀγγλία θὰ μένη ἐκεῖ ἐνόσω καὶ ἡ Ῥωσσία εἰς Βατούμ καὶ Κάρς.

Μετὰ μικρὸν ἡ σειρά τῆς ἀγαθῆς Αὐστρίας ἦλθε. Καὶ αὐτῇ χάριν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ χάριν τῆς εὐμερίας τῶν κατοίκων Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης κατέλαβε τὰς δύο ἐπαρχίας διὰ τῆς λόγγης, μένουσα καὶ πάλιν φίλη καὶ σύμμαχος τοῦ Σουλτάνου.

Καὶ ἡ Γαλλία ἡ ἀπολέσασα πρὸ δεκαετίας δύο ἐπαρχίας, ἢ δαπανήσασα τόσα χρήματα πρὸς ἀποστολὴν πληρεξουσίων τῇ δεκάκεισε χάριν τῆς γενικῆς εἰρήνης δὲν πρέπει καὶ αὐτῇ νὰ ἀποζημιωθῇ; Βεβαίως. Προετοιμάσασα ὅθεν ὑπὲρ τὰς 25,000 στρατοῦ διεβρὶ τὰ εἰς Ἀφρικὴν σύναρα αὐτῆς οὐχὶ βεβαίως ὅπως κατακτήσῃ ἀλλὰ ὅπως τιμωρήσῃ ἑκατοντάδα τινὰ ταραχοποιῶν ἀνηκόντων τῇ ἡγεμονίᾳ τῆς Τύνιδος. Καταλαβοῦσα ὅτι τῇ ἤρσασκε καὶ πολιορκήσασα τὴν πρωτεύουσαν, ἐμύνησε τῷ ἡγεμόνι ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἐπιθυμεῖ φιλικὴν συνέντευξιν. Συγκατανεύσαντος τοῦ ἡγεμόνος εἰς τοῦτο ἐδέχθη τὸν Γάλλον ἀρχιστράτηγον, ὅστις ἔφερε μετ' αὐτοῦ τοὺς ὄρους τῆς εἰρήνης, τὴν ὁποίαν ἐκὼν ἄκων ὁ ἡγεμὼν ὑπέγραψε. Δὲν ἔλειψεν ὅμως ὁ Γάλλος νὰ διαβεβαιώσῃ τὸν βένν ὅτι ἡ Γαλλία οὐδὲν πονηρὸν ἔχει κατὰ νοῦν εἰμὴ τὴν κατακτῆσιν τῆς ἡγεμονίας αὐτοῦ, χάριν τῆς εὐμερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν κατοίκων, ὑποσχόμενος συνάμα εἰς αὐτὸν ὅτι θέλουσι κατασκευάσαι τηλεγράφοις, σιδηροδρόμοις, λιμένας, ἐργοστάσια καὶ βουλευθάρτα, ἐν ἐνὶ λόγῳ θὰ καταστήσῃ τὴν Τύνιδα Παρισίους τῆς Ἀφρικῆς.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐστρατείας ταύτης καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης ἡ Τουρκία διεμαρτύρητο ἐναντίον τῆς παραβάσεως τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου, πλὴν ὁ ἐν Κων/πόλει Γάλλος πρεσβευτὴς ἐδήλωσε τῷ Σουλτάνῳ, ὅτι ἡ Γαλλία μὴ ἀναγνωρίσασα οὐδέποτε τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ τῆς Τύνιδος, οὐδένα ὄρον τῆς συνθήκης παρεβίασε καὶ ἡ ἀκεραιότης τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους μένει ἀνέπαφος.

Κατόπιν ὄλων τούτων τῶν συμβάντων τίς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν πτωχὴν Ἰταλίαν, ἧτις δὲν δύναται νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς Αὐστρίας τὴν Τερζέστην καὶ ἄλλας προσφιλεῖς αὐτῇ χώρας, ἵνα μὴ μεταβῇ εἰς Τρίπολιν ἵνα καθησυχάσῃ ἐκραγεῖσαν τινὰ ἐπαναστάσιν καὶ κατόπιν κατακτῆσῃ τὸν τόπον χάριν τῆς εὐμερίας τῶν κατοίκων αὐτοῦ; Βεβαίως, ὁ Σουλτάνος οὐδὲν θὰ ἔχη νὰ εἴπῃ εἰς τοῦτο, ἀπὸ ἡ Ἰταλία δὲν θὰ μεταβῇ ἐναντίον τῆς Τουρκίας, ἀλλ' ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς. Καὶ τούτου τελεσθέντος δὲν ὑπολείπεται ἄλλη εἰμὴ ἡ Γερμανία, ἧτις ὡς συνυπογράψασα τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου, χρεὸς ἀπαραιτήτων ἔχει ἵνα μεταβῇ καὶ κατακτῆσῃ τὴν Κων/πολιν, καὶ οὕτως ἐξασφαλισθῆσεται ἡ ἀκεραιότης τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους διὰ παντός. Ἀλλὰ βέ- γων, κατακτῆσει, δὲν ἐννοῶ νὰ μείνῃ διὰ παντός. Ἀλλὰ βέ-

Ομοίως να αποσυρθῆ ἐκείθεν ὅποτε οἱ Ῥῶσοι ἀποσυρθῶσι τοῦ Βατοῦμ, οἱ Ἄγγλοι τῆς Κύπρου, οἱ Αὐστριακοὶ τῆς Βοσνίας, οἱ Γάλλοι τῆς Τύνιδος καὶ οἱ Ἴταλοὶ τῆς Τριπόλεως.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο εἰς τοιαύτην πολιτικὴν ἐδᾶδιζον πρὸ τριῶν ἐτῶν οἱ τῆς Ἑλλάδος ἰθύνοντες, ὅποτε οἱ μὲν Ῥῶσοι εἰσῆλασάν νικῆται, ὁ δὲ λαὸς τῆς Ἠπειροῦ καὶ Θεσσαλίας ἐμάχετο ὑπὲρ τῶν εἰς ἐπανάστασιν αὐτοὺς παροτρυνόντων. Τότε ἀναμφισβότως καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔθετε καὶ αὕτη τὴν ὑπογραφήν της εἰς τὴν συνθήκην, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους ἐξασφαλίζουσαν.

I. Δ. Π.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ἑσπερος

Σύγγραμμα περιοδικὸν μετὰ εἰκόνων
δις τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον ἐν Λειψία.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τίτλων κήρατο ἀπὸ μηνὸς ἐκδιδόμενον εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν ἀξιόλογον περιοδικὸν σύγγραμμα ὑπὸ τοῦ φιλοπάτριδος καὶ εὐπαιδέτου κ. I. Περδάνογλου. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων δύο αὐτοῦ φυλλαδίων καταφαίνεται τό τε ἐθνωφελὲς καὶ χρήσιμον τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ. Ἡ ἀξιόλογος ἐν αὐτῷ δημοσιευμένη ὕλη, τὸ φιλόκαλον τοῦ τύπου καὶ τῶν εἰκόνων, τὸ μέγεθος τοῦ σχήματος τοῦ φυλλαδίου καὶ ἐκ 32 σελίδων συγχευμένου (ὡς ἡ ἐν Παρισίοις ἐκδιδόμενη ἄλλοτε ἀ' ἔθνη ἐπιθεώρησις), ταῦτα πάντα συνιστῶσι αὐτὸ παντὶ Ἑλληνικῇ καὶ πάσῃ Ἑλληνικῇ οἰκογενείᾳ. — Ἡ ὑποδοχὴ, ἥ: τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἔτυχε παρά τε τῇ ἐν Τεργέστῃ, Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ Ἑλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ, εἶναι τὸ κάλλιστον ἐχέγγυον καὶ τὸ θάρος εἰς τὴν πνευματικὴν ταύτην σταδιοδρομίαν Ἑλληνικοῦ ἔργου ἔχοντος τὰ πρωτεῖα τοῦ εἶδους του. — Συνιστῶντες ἐπομένως τὸ περιοδικὸν τοῦτο τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις, παρακαλοῦμεν νὰ συνδράμωσιν αὐτὸ, ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ καὶ ἀπευθυνόμενοι εἰς τὸν ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴν αὐτοῦ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Ἐτησίᾳ συνδρομῇ ὠρίσθη εἰς φράγκα χρυσᾶ τεσσαράκοντα (40). — Ἐπειτα τοῦτοις ὁ πίναξ τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ φυλλαδίῳ περιεχομένων: Τὸ Πάσχα ἐν Θήβαις (μετ' εἰκόνος). — Λόρδος Βήκονσφηλδ. — Ἐμπορικὴ ἐν Λειψία πανηγυρίς. — Νικόλαος Ῥουβινατῆν (μετ' εἰκόνος). — Ὁ καταστρεπτικὸς ἐν Χίῳ σεισμὸς (μετὰ δύο εἰκόνων). — Ἀνάμνησις ἐκ Βενετίας (μετὰ εἰκόνος). — Ὁδὸς ἐν Βουμβῆ (μετὰ εἰκόνος). — Ἰριγένεια ἐν Ταύροις (συνέχεια) καὶ πίναξ διαφόρων ἐνδιαφερουσῶν γνωστοποιήσεων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν καὶ τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν.

ΠΑΤΡΙΣ καὶ ΕΡΩΣ, ἦτοι θράμβος τοῦ ὑπὲρ πατριδος αἰσθήματος. — Ἱστορικὸν πρωτότυπον ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως, ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. ΒΩΤΥΡΑ, ὑπολοχαγοῦ.

Ἐπὶ τὸν ἄνω τίτλον ὁ γνωστὸς τῷ κοινῷ τῆς πόλεως ἡμῶν ὑπολοχαγὸς κ. Βωτυρᾶς ἐξέδοτο φυλλάδιον ἐκ σελίδων 141, ὅπερ ὑπὸ δραματικὴν χροιάν περιέχει ἀπόσπασμα τι τῶν ἐν Χίῳ κατὰ τὴν φεβρουάριον ἀσπλην τοῦ 1821 συμβάντων ἐκτάκτων γεγονότων, οὗτινος ἡ ἀξιὸς συνίσταται εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν λύσιν καὶ δέσιν τοῦ ὄλου διηγήματος, ἀξίου ἀληθῶς ἀναγνώσεως. Ἀνάλυσιν μετὰ τοῦ περιεχομένου δὲν ἐπιχειροῦμεν, καθόσον ὁ σύλλογος τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἀποστράτων, ὑπὲρ οὗ ὁ φιλόπονος συγγραφεὺς εἰργάσθη διὰ τοῦ προέδρου τοῦ σώματος κ. Ν. Παπαδοπούλου ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν φίλων τοῦ συλλόγου ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὅπως αἱ καλικελαδοὶ χελιδόνες πρόδρομοι τοῦ ἔαρος κατ' ἔτος προσέρχονται ἡμῖν, οὕτως αἱ σεμναὶ τῆς πόλεως ἡμῶν νεάνιδες, πρόδρομοι γινόμεναι τῆς συγκομιδῆς τῶν πνευματικῶν τῆς παιδείσεως καρπῶν, πρῶται διανοίγουσιν ἡμῖν τοὺς ἀγῶνας τῆς πνευματικῆς σταδιοδρομίας. Καὶ δὴ ἀπὸ τῆς 9ῆς πρωϊνῆς ὥρας τῆς αὐρίου καλοῦνται οἱ γονεῖς καὶ οἱ φιλόμορσοι συμπολίται καὶ συμπολίτιδες ἡμῶν θεαταὶ τοῦ κόσμου καὶ τῆς σεμνότητος τῶν ἐν τῷ Δημοτικῷ Παρθεναγωγείῳ παιδευομένων θυγατέρων τῶν, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ὄσων ἀπὸ ἐνιαυσίου παιδείσεως ὡσπερ φιλόπονοι μέλισσαι ἀποκομίζονται πνευματικῶν ἐφοδίων. Ὁ κ. Δήμαρχος διὰ κοινῆς προσκλήσεως πρὸς τοὺς πολίτας καὶ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων πρὸς τὰς ἀρχὰς παρακαλεῖ ἅπαντας εἰς τὴν πνευματικὴν ταύτην πανδαισίαν. Ἐχομεν καθῆκον ἱερὸν νὰ προσέλθωμεν εἰς τὴν πνευματικὴν ταύτην τῶν Μουσῶν τράπεζαν, τὸ μὲν ὅπως θαρρύνωμεν τὰς μαθητευομένας νὰ ἐγκαρτερῶσιν εἰς τὸν πνευματικὸν τοῦτον ἀγῶνα, τὸ δὲ καὶ ὅπως ἐνισχύωμεν τοὺς διδάσκοντας νὰ μὴ ἀπογοητεύωνται, παρεωραμένους ὄρωντες τοὺς μόχθους αὐτῶν, ὅσους κατ' ἔτος καταβάλλουσι πρὸς διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν τῶν μικρῶν συμπολιτῶν ἡμῶν.

— Ὁ ἑπταέτης παῖς Τριαντάφυλλος Γ. Τριανταφύλλου, Λεμβούχου, ἀπροσέκτως πεσὼν εἰς τὴν θάλασσαν παρὰ τὴν προκυμαίαν τοῦ νέου τελωνείου ἐπνίγη.

— Ὁ ταμίας τοῦ Τηλεγράφου κ. Φίνης ἀλιεῖων κατ' αὐτὰς πλησίον τῆς νήσου Γυάρου ἠπειλήθη ὑπὸ ὑπερμεγέθους Καρχαρία, οὗτινος τὸ μήκος τῷ ἐφάνη τεσσαράκοντα περίπου ποδῶν. Δημοσιεύομεν τοῦτο, τὸ μὲν ὅπως προσέχωσιν οἱ ἀλιεῖς μὴ ἐμπέσωσιν ἐξ ἀπροσεξίας εἰς τὸ στόμα τοῦ θαλασίου τέρατος, τὸ δὲ ὅπως γινώσκωσιν οἱ κολυμβῶντες εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος ἢ ὕδατα βαθέα, ὅτι διατρέχουσι τὸν μέγιστον τῶν κινδύνων.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ὠρίσθη προχθὲς περὶ τὴν 10ην ὥραν καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ κ. Ἀπόστολος Ἀθανασιάδης, τέως πρόεδρος τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ἐπίσης ὁ Α. Ρικᾶκης τῆς δικαιοσύνης καὶ Ῥώμας τῆς παιδείας.

— Τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα, γράφει ὁ «Αἰὼν», ἀσχολοῦνται ἀπὸ κοινῆς εἰς τὴν διοικητικὴν τῶν προσαρτωμένων ἐπαρχιῶν διαίρεσιν, συνωδὰ πρὸς ἣν γενήσεται ἡ δικαστικὴ, ἡ στρατιωτικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ διαίρεσις, κατόπιν δὲ καὶ ἡ δημοτικὴ, μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν νέων νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν. Μανθάνομεν δὲ, ὅτι σχηματισθῶσιν πέντε νομοὶ, ὁ τῆς Ἀρτις, περιλαμβανῶν καὶ ἐκ τῶν ἤδη ἐλευθέρων γειτνιακῶν ἐπαρχιῶν, ὁ τῆς Καρδίτσας, ὁ τῶν Τρικάλων, ὁ τῆς Λαρίσης καὶ ὁ τοῦ Βόλου ἢ τῶν Παγασῶν. Ἐπαρχίαι δὲ, διοικούμεναι παρ' ἐπαρχῶν, σχηματισθῶσιν τέσσαρες. Ἐν ἐκάστῃ πρωτεύουσα Νομοῦ συσταθήσεται ὡς εἰκὴ: πρωτοδικεῖον, ἐν δ' ἑφετεῖον, ἐν Λαρίσῃ ἢ Τρικάλλοις ἐδρεῖον, ἔσται ἐπαρκὲς ἐπὶ τοῦ παρόντος. Εἰς ἐκάστην δὲ ἔδραν Νομοῦ καὶ ἐπαρχίας συσταθήσονται εἰρηνοδικεῖον, οἰκονομικὴ ἐφορὰ καὶ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον ἀναλόγου τάξεως. Ἐν τῇ ἔδρᾳ ἐκάστου Νομοῦ συσταθήσεται μοιραρχία, ἐν δὲ ταῖς τῶν ἐπαρχιῶν ὑπομοιραρχία, εἰδικὰ δὲ φρουραρχεῖα ὅπου ὑπάρχουσι φρούρια ἐν ενεργείᾳ. Ἐν τοῖς παραλίοις μέρεσι συσταθήσονται λιμεναρχεῖα, ὑγειονομεία καὶ τελωνεῖα.

— Πάντα τὰ ἐν Χαλκίδι ἐδρεῖοντα τάγματα τοῦ πεζικοῦ διετάχθησαν νὰ ὦσιν ἑτοίμα πρὸς ἀναχώρησιν, τὴν ἐρχομένην δ' ἐβδομάδα μεταβαίνουσιν εἰς Λαμίαν μετὰ τοῦ ἀρχηγείου τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα στρατοῦ.

— Ως ἐκ Λευκάδος ἀγγέλλεται, τὸ ὑπὸ τὸν ὑποστράτηγον κ. Σκαρλάτον Σούτσον ἀρχηγείον τοῦ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα στρατοῦ, πρόκειται νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκείθεν τῆ 6 Ἰουνίου εἰς Ἄνινον.

— Κατὰ τὸ αἴθνηκὸν Πνεῦμα ὑπεγράφη τὸ Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἀπαλλάσσονται τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας οἱ εἰς τὰς βοήθητικὰς ὑπηρεσίας ὑπηρετοῦντες ἐπίστρατοι.

— Καταρτισθεῖσιν ἤδη τῆς διεθνούς ἐπιτροπῆς, ἄρχονται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς περὶ τῶν ἑλληνικῶν ὀρίων συμβάσεως. Ἡ Πύλη ἐβεβαίωσεν, ὡς λέγεται, τοὺς πρέσβεις τῶν μεγάλων δυνάμεων, ὅτι οὐδεμίαν θὰ ἐπιτρέψῃ ἀντίστασιν τοῦ ἐγγωρίου μουσουλμανικοῦ κληθισμοῦ. Πρὸς τοὺς ἐν Ἠπειρῷ καὶ Θεσσαλίᾳ ἀρχηγούς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐπιστέλλονται αἱ προσήκουσαι ὁδηγίαι, συντεταγμέναι ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ἐλπίζεται ὅτι ἐντὸς τοῦ ἰουνίου θὰ ᾔηαι ἀποτελεσθεὶς ἡ κατάληψις τοῦ Ἠπειρωτικοῦ διαμερίσματος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

— Κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα (Μεσολογγίου) ὁ ἐν Ἄρτη τουρκικὸς στρατὸς ἀπεσύρθη ἀναχωρησάντων τριῶν ἐκ τῶν τεσσάρων ἐκεῖ σταθμευόντων ταγμάτων εἰς Πρέβεζαν· ἐπίσης καὶ Ὀθωμανοὶ τινες ἀνεχώρησαν εἰς Πρέβεζαν.

— Ἀνεχώρησαν τὴν παρελθούσαν Τετάρτην εἰς Κων/πολιν οἱ κ. κ. Π. Λυκούδης, λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ καὶ Πουρναρᾶς, λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἀποστελλόμενοι αὐτὸς ὡς μέλη τῆς ἐπὶ τῆς διαγαράξεως τῶν νέων συνόρων διεθνούς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μετὰ τινος προκαταρκτικῆς ἐν Κων/πόλει συνεδριάσεως θέλει μεταβῆ εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, ἵνα ἀρξῆται ἐκείθεν τῶν ἐπὶ τόπου ἐργασιῶν αὐτῆς.

— Οἱ ἐν Δομοκῷ Ὀθωμανοὶ, πεισθέντες ἐκ τῶν τελευταίων ἐπισήμως ἐκεῖσε γενομένων δημοσιεύσεων, ὅτι ἐν βραχεὶ χρονικῷ διαστήματι μέρῳ τῆς Θεσσαλικῆς, προσηρτηθήσεται τῇ Ἑλλάδι, ἐσπευσμένως ἠτοιμάσθησαν ἵνα εἰς τὰ ἐνδότερα μεταναστεύσωσιν. Αἱ καταβληθεῖσαι ὁμῶς προσπάθειαι καὶ αἱ παρὰ τοῦ ἀρχιερέως γενομέναι προτροπαὶ μετέπεισαν τοὺς τοιαύτην ἀπόφασιν λαβόντας Ὀθωμανούς, καὶ οὕτως ἡ μετανάστευσις ἐναυάγησεν, εἰς πέντε καὶ μόνον περιορισθεῖσα οἰκογενεῖαι, ὧν τὰ γυναικόπαιδα, μεθ' ὧν τὰς περὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν δοθείσας διαβεβαιώσεως, ἀπῆλθον εἰς Λάρισσαν. Ἀλλὰ τὰ ἀναχωρήσαντα καὶ εἰς Θεσσαλονικὴν διὰ Βώλου μεταβάντα γυναικόπαιδα ἐληστεύθησαν παρὰ τὸ Βελενστίνον, ὑπὸ συμμορίας ληπτῶν. Ταῦτα κατὰ τὴν ἀΦωνὴν τοῦ Λαοῦ Λαμίας.

ΑΘΗΝΑΙ, 5/17 Ἰουνίου. — Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Μεταξᾶς ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινούπολιν. Τὸ στρατηγεῖον τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος μετατίθεται εἰς Ἄνινον, τῆς ἀνατολικῆς εἰς Λαμίαν. Ἐκλογαὶ Βουλευτικῆς συνελεύσεως τὴν 26 Ἰουνίου.

Μνημόσυνον.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

τελοῦν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (7 Ἰουνίου) τὸ ἐπέτειον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου συμπολίτου ἡμῶν καὶ γενναίου συνδρομητοῦ τοῦ Ναοῦ

ΝΙΚΟΛ. ΣΚΟΥΤΕΡΟΠΟΥΛΟΥ,
παρακαλεῖ τοὺς οἰκείους καὶ φίλους, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τοὺς δημοτικὸς ἄρχοντας νὰ προσέλθωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ ἐνώσωσι τὰς αὐτῶν ἰκεσίας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς αὐτοῦ μετὰ τῶν δεήσεων τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῆ 2 Ἰουνίου 1881.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

ΜΑΤΘΑΙΟΣ Χ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΥ, Πρωτοσύγκελος,
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΙΝΙΟΣ, ΕΥΣΤΑΘ. ΝΑΤΣΟΣ,
ΕΥΣΤΡΑΤ. ΜΕΛΕΚΟΣ, ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΕΡΛΑΧΕΡ.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY
OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων
τούτέστι

τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλιν.
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιούμενοι τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι:

Ἀνετέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας **ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ**, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1880 ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρός ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μετὰ τὰ συνήθη δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' αὐτῆς ἀπαίτησιν. — Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεχθησόμενων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος. Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν τῇ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ

Οἱ Πράκτορες
C. KLEBE & Co.

 ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο ἀποθήκαι κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥήγα καὶ ἀπέναντι τοῦ κουρείου τοῦ κ. Ν. Λυμπούση. Ὁ βουλόμενος ἀποτανήτω εἰς τὸν κ. Ν. Α. Καρδίτην.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ὁ Δημήτριος Κυριακόπουλος, κάτοικος ἐνταῦθα, διὰ τῆς ἀπὸ 6 Μαΐου (ε. ε.) αἰτήσεώς του ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐζητήσατο τὴν ἀπὸ τῆς συζύγου του Μαριέττας γένους Νικολάου Σαμούκου διάζευξίν του διὰ τοὺς ἐν τῇ αἰτήσεϊ του ἀναφερομένους λόγους. Τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 265 (ε. ε.) ἀποφάσεώς του δεχθὲν κατὰ τύπου τὴν αἴτησιν, διέταξε τὴν νόμιμον δημοσίευσιν καὶ τοιχοκόλλησιν αὐτῆς.

Ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ τοιχοκόλλησῃ νομίμως καὶ δημοσιεύσῃ ταύτην διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἢ ἀΠανόπη.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τὴν 3 Ἰουνίου 1881.

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος
Γ. Ν. ΤΣΙΤΣΕΚΑΝΗΣ.